

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

(1) Mẹ trở lại cánh đồng
Khom mình vớt lúa
Bữa về thăm con bắt chọt nhận ra
Một cấu trúc có từ muôn thuở
Cấu trúc hình bông lúa
Những hạt lúa ken nhau dày đặc
Đứng trước đứng sau
Gié ngắn gié dài
Hạt mấy không che
Hạt gầy không lép
Xúm nhau thành ruộng thành đồng
Kết tụ mùa màng đi dọc tháng năm
Bống nhớ lũ tre làng
Bao quanh thôn xóm

Những bãi bờ ken dày tre Thánh Gióng
Cái giống tre gan góc trong gió sóng
Cũng xúm nhau nơi đầu thác cuối ghềnh
Cũng xúm nhau như lúa đồng vào vụ gặt
Cấu trúc của làng hiển hiện xanh

(2) Con tắm trong kỉ niệm trong lành
Mãi miết theo bến bờ xuôi ngược
Nước xanh không có tuổi
Những con sóng cũng xếp bên nhau lần lượt vỗ bờ
Những con sóng rợp bóng tre bóng lúa
Cấu trúc của làng
Nghĩa tình của mẹ
Đậm đà nhân ái sâu xa

(Trích *Cấu trúc làng*, trong *Trăm tích* - Hoàng Trần Cương, NXB Hội nhà văn, 1999, tr 82- 84)

Câu 1. Đoạn trích được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Chỉ ra ít nhất ba đặc điểm của cấu trúc làng trong cảm nhận của người con.

Câu 3. Anh/Chị hiểu như thế nào về nội dung của những dòng thơ sau?

Cấu trúc của làng
Nghĩa tình của mẹ
Đậm đà nhân ái sâu xa

Câu 4. Anh/Chị hãy nhận xét về tình cảm của tác giả với làng được thể hiện trong đoạn trích.

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1 (2.0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về những hành động cần thiết để bảo vệ văn hoá làng trong bối cảnh hiện nay.

Câu 2 (5.0 điểm)

... Còn xa lắm mới đến cái thác dưới. Nhưng đã thấy tiếng nước réo gần mãi lại réo to mãi lên. Tiếng nước thác nghe như là oán trách gì, rồi lại như là van xin, rồi lại như là khiêu khích, giọng gần mà chế nhạo. Thế rồi nó rống lên như tiếng một ngàn con trâu mộng đang lồng lộn giữa rừng vầu rừng tre nứa nổ lửa, đang phá tuông rừng lửa, rừng lửa cùng gầm thét với đàn trâu da cháy bùng bùng. Tới cái thác rồi. Ngọt khúc sông lượn, thấy sóng bọt đã trắng xóa cả một chân trời đá. Đá ở đây từ ngàn năm vẫn mai phục hết trong lòng sông, hình như mỗi lần có chiếc thuyền ngoài xuất hiện ở quãng ầm ầm mà quạnh hiu này, mỗi lần có chiếc nào nhô vào đường ngọt sông là một số hòn bèn nhóm cả dậy để vỗ lấy thuyền. Mặt hòn đá nào trông cũng ngỗ ngược, hòn nào cũng nhăn nhúm méo mó hơn cả cái mặt nước chỗ này. Mặt sông rung rít lên như tuyết-bin thủy điện nơi đáy hầm đập. Mặt sông trắng xóa càng làm bật rõ lên những hòn những tảng mới trông tưởng như nó đứng nó ngồi nó nằm tùy theo sở thích tự động của đá to đá bé. Nhưng hình như Sông Đà đã giao việc cho mỗi hòn. Mới thấy rằng đây là nó bày thạch trận trên sông. Đám tảng đám hòn chia làm ba hàng chặn ngang trên sông đòi ăn chết cái thuyền, một cái thuyền đơn độc không còn biết lùi đi đâu để tránh một cuộc giáp lá cà có đá dàn trận địa sẵn.

(Trích *Người lái đò Sông Đà* – Nguyễn Tuân, *Ngũ văn 12*, tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2018, tr.187-188)

Cảm nhận của anh/chị về hình tượng sông Đà trong đoạn trích trên. Từ đó nhận xét về nét độc đáo trong ngòi bút miêu tả thiên nhiên của nhà văn Nguyễn Tuân.

Hết